

Bjørn Elmquist (V):

»Er ministeren indstillet på at bakke bestræbelserne i Københavns politi og andre steder op i retning af en effektiv og målbevidst indsats f. eks. mod den stigende anvendelse af skydevåben bl. a. i det mere professionelle kriminelle miljø, og hvilke midler mener ministeren her at have til sin rådighed?«

Skriftlig begrundelse

Politifolk har i offentlige udtalelser kritiseret straffen for ulovlig våbenbesiddelse som for svag, og samtidig har personer direkte impliceret i de seneste dages skudepisoder i København påstået, at politiet trods direkte anmodning derom ikke har set sig i stand til at gribe ind i handlingsforløb, »før der var sket noget«.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hr. Bjørn Elmquist spørger lidt omskrevet, om jeg vil støtte politiets bestræbelser på at begrænse den ulovlige anvendelse af skydevåben i forbindelse med kriminalitet i øvrigt, og det vil jeg bestemt.

Det er naturligvis ikke muligt endeligt at angive antallet af ulovlige våben. Jeg kan som illustration af omfanget oplyse, at rigspolitichefens tekniske afdeling i 1978 undersøgte 1.530 ulovlige våben, i 1979 1.604 og i 1980 1.754. I samme periode undersøgte man i afdelingen ca. 800 blankvåben i det første år, 1.600 i det næste og 1.200 i det sidste år. Blankvåben er altså knive, bajonetter o. lign.

Debatten i den senere tid har især drejet sig om pistoler. Her er det sådan, at der i 1980 ulovligt har været anvendt pistoler og revolvere i 27 tilfælde. Nu ser jeg bort fra selve besiddelsen af dem. Ulovlig anvendelse af pistoler og revolvere har fundet sted i 27 tilfælde. Glatløbede haglvåben derimod har været anvendt i 68 tilfælde, så statistisk set er haglvåben, altså typisk jagtvåben, et større problem.

Jeg ved, at politiet i det daglige arbejde særlig har opmærksomheden henledt på de ulovlige håndskydevåben, og jeg er sikker på, at man fra politiets side vil forstærke indsatsen, når der opstår behov herfor.

I den senere tid og i diskussionen omkring våbenbesiddelsen har man især haft opmærksomheden henledt på straffene. Man kunne

få det indtryk, at besiddelse af skydevåben kun medfører bødestraf, men det er en forkert opfattelse. Det er selvfølgelig afgørende for, hvilken strafpåstand der nedlægges, hvad en konkret vurdering af sagens samtlige omstændigheder fører til, men udgangspunktet vil være en påstand om frihedsstraf, hvor skydevåben har været anvendt, og det samme vil være tilfældet, hvor besiddelsen, altså den blotte besiddelse, i sig selv har rummet en særlig fare, f. eks. hvis man har besiddet et håndskydevåben på offentligt sted og samtidig har været i besiddelse af ammunition.

Jeg kan henvise til den arbejdsgruppe, der blev omtalt her i tinget for en måneds tid siden. Den er lige nedsat, og den har til opgave at undersøge en række problemer inden for netop våbenlovgivningen. Spørgsmålet om de glatløbede haglgæværer vil komme til at indtage en central rolle i arbejdsgruppens kommende overvejelser.

Jeg skal slutte med at sige, at anvendelsen af ulovlige skydevåben naturligvis er et meget alvorligt problem, som jeg vil gøre mit til at løse.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for svaret, herunder især for hans meget klare udtalelse i starten om, at han bestemt vil bakke politiets indsats mod de ulovlige skydevåben – eller ulovlige våben i det hele taget – op.

Så vidt jeg fik noteret ned, var udgangspunktet en påstand om frihedsstraf, såfremt der var blevet anvendt et ulovligt skydevåben, eller såfremt besiddelsen havde rummet en særlig fare. Vi har på et senere tidspunkt et samråd i retsudvalget om disse spørgsmål, og jeg er klar over, at vi dér kan komme mere ind på detaljer og også komme bredere rundt. I dag vil jeg gerne koncentrere mig netop om straffen for besiddelse af ulovlige våben.

Chefen for Frederiksberg kriminalpoliti, kriminalinspektør Arne Klintbøl, har til Berlingske Tidende den 3. marts 1981 talt varmt for at få strengere straffe anvendt for den blotte besiddelse af ulovlige våben. Det er rigtigt, at strafferammerne i våbenloven i øjeblikket er temmelig vide – der kan gives bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år – men det, jeg meget gerne ville have ministeren til